

Sygn. akt II K 746/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Żmijewska

Protokolant: Anna Pietsch

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016 r., 17 stycznia 2017r, 21 marca 2017r, 16 maja 2017r sprawy:

T. B., syna Z. i G. z domu M., ur. (...) w S., niekaranego

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 maja 2016 roku w G. przy ul. (...) dokonał uszkodzenia ciała J. C. w ten sposób, że kilkakrotnie uderzając pokrzywdzonego pięścią w twarz spowodował u w/w obrażenia głowy pod postacią złamania kości nosa co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała jakim jest głowa, na czas powyżej dni siedmiu, w stopniu średnim,

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

I. oskarżonego **T. B.** uznaje za winnego tego, że w dniu 26 maja 2016 roku w G. przy ul. (...) dokonał uszkodzenia ciała J. C. w ten sposób, że uderzył pokrzywdzonego głową i kilkakrotnie pięścią w twarz powodując u w/w obrażenia głowy pod postacią złamania kości nosa co spowodowało naruszenie czynności narządów ciała jakim jest głowa, na czas powyżej dni siedmiu, w stopniu średnim, tj czynu kwalifikowanego z art. 157 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

II. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od oskarżanego T. B. na rzecz pokrzywdzonego J. C. kwotę 3.000 (trzech tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. C. kwotę 852zł (osiemset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu poniesionych przez niego wydatków na ustanowienie pełnomocnika

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego T. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz wymierza mu opłatę w kwocie 200 (dwustu) złotych.

Sygn. akt II K 746/16

UZASADNIENIE

Pokrzywdzony J. C. i oskarżony T. B. mieszkali w odrębnych mieszkaniach ale w jednym budynku położonym w G. przy ul. (...). Pokrzywdzony zajmował mieszkanie położone na parterze budynku. Oskarżony wraz z rodziną mieszkał w lokalu położonym na piętrze.

Relacje pomiędzy stronami nie należały do najlepszych. Sąsiedzi spierali się o sposób dokonywania remontów czy korzystania z przyległego do budynku ogrodu.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 34-35, 72v-73

zeznania pokrzywdzonego k. 16, 73v-74v

W dniu 26 maja 2016r, późnym wieczorem pokrzywdzony J. C. postanowił podlać użytkowaną przez siebie część ogrodu. Zauważył, że oskarżony T. B. rozłożył przewód elektryczny biegnący z garażu do altanki. Zdarzyło się to nie pierwszy raz i już wcześniej pokrzywdzony zwracał uwagę sąsiadowi by ten zrobił coś z tym kablem bo jego zdaniem stwarza on niebezpieczeństwo.

Tego wieczoru ponownie zwrócił uwagę sąsiadowi, który właśnie pojawił się na ogrodzie. Słyszając odpowiedź „że mu się nie chce” pokrzywdzony wziął z garażu siekierę i przeciął kabel w miejscu gdzie przekraczał on fragment działki należącej do niego. Gdy to zrobił poszedł w stronę garażu by odłożyć siekierę. Widząc takie zachowanie sąsiada oskarżony podbiegł do pokrzywdzonego od tyłu i szarpnął za ubranie. Gdy stanęli naprzeciwko siebie nakazał pokrzywdzonemu by ten odłożył siekierę. Gdy pokrzywdzony nie wykonał polecenia oskarżony uderzył pokrzywdzonego głową w twarz. Pokrzywdzony upadł odrzucając siekierę. Następnie wstał i pomiędzy mężczyznami doszło do szarpaniny. W jej trakcie pokrzywdzony ponownie upadł, a oskarżony usiadł na nim i uderzył go pięściami po głowie.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 34-35, 72v-73

zeznania pokrzywdzonego k. 16, 73v-74v

zeznania W. C. (1) k. 19-20, 74v-75

szkic miejsca zdarzenia k. 109

Awanturę przerwała żona pokrzywdzonego W. C. (1), która odciągnęła oskarżonego od męża. Na miejsce został wezwany patrol policji. Przybyli na miejsce policjanci wezwali pogotowie, które udzieliło pomocy J. C..

Dowód : zeznania pokrzywdzonego k. 15-16

zeznania W. C. (2) k. 19-20, 74v-75

wyjaśnienia oskarżonego k. 34-35, 72v-73

Pokrzywdzony J. C. przebywał w szpitalu od 27 maja 2016r do 02 czerwca 2016r. U pokrzywdzonego rozpoznano powierzchowny uraz głowy oraz stan po złamaniu kości nosa potwierdzony badaniem TK głowy stanowiący naruszenie czynności narządu ciała jakim jest nos na okres trwający dłużej niż 7 dni.

Dowód : opinia biegłego z zakresu medycyny k. 23-25, 120-123

dokumentacja lekarska k. 26-28

Oskarżony T. B. urodził się (...) w S.. Mieszka wraz z żoną i dwóją dzieci. Pracuje osiągając dochód w wysokości 8000zł brutto. Posiada wykształcenie wyższe, zawód wyuczony logistyk. Nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód : oświadczenie oskarżonego k. 34-34v

dane osobo poznawcze k. 37

karta karna k. 38, 132

Słuchany na etapie postępowania przygotowawczego i przed sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazując, że najpierw uderzył pokrzywdzonego głową w twarz a potem uderzał pięściami. W złożonych wyjaśnieniach wskazał na okoliczności w jakich doszło do jego popełnienia podkreślając, iż był zaskoczony zachowaniem pokrzywdzonego i czuł się zagrożony widząc, że ma on przy sobie siekierę.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 34-35 , 72-73

W sprawie poza sporem pozostawało, że oskarżony po tym jak podbiegł do pokrzywdzonego uderzył go z głowy w twarz, a potem podczas szarpaniny kilkakrotnie uderzył go z pięści w twarz. W tym zakresie zeznania pokrzywdzonego jak i pozostałych świadków (z wyłączeniem funkcjonariuszy policji) są zgodne. Przyznaje to też sam oskarżony. Wobec powyższego sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego jak i zeznania świadków w tym zakresie za polegające na prawdzie.

Za wiarygodne choć nie pozwalające na poczynienie na ich podstawie wyczerpujących ustaleń faktycznych sąd uznał zeznania złożone przez funkcjonariuszy policji T. M. (k. 85v) i M. M.(k. 86). Policjanci kojarzyli, iż brali udział w interwencji ale nie pamiętali szczegółów z jej przebiegu ani tego, która ze stron jaką rolę pełniła.

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dowodom z dokumentów zarówno w zakresie ich autentyczności jak i zawartej w nich treści.

W poczet materiału dowodowego sąd przyjął też opinię biegłego z zakresu medycyny. Biegły w oparciu o przedstawiony mu materiał dowody sporządził opinię odpowiadając w niej na postawione mu pytania. Sformułowane wnioski w sposób należyty uzasadnił.

Na podstawie zebranego i ocenionego w sposób wskazany powyżej materiału dowodowego Sąd przyjął, iż oskarżony który w dniu 26 maja 2016 roku w G. przy ul. (...) uderzył pokrzywdzonego J. C. głową i kilkakrotnie pięścią w twarz powodując u w/w obrażenia głowy pod postacią złamania kości nosa, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała, na czas powyżej dni siedmiu, w stopniu średnim, - swym zachowaniem wypełnił znamiona czynu opisane w art. 157 § 1 k.k.

Swym zachowaniem oskarżony spowodował powstanie opisanych w art. 157 § 1 skutków. Pojęcie „powoduje” obejmuje bowiem wszystkie zachowania, pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem. W sprawie powyższej wyjaśnienia samego oskarżonego jak i zeznania pokrzywdzonego pozwoliły na wykazanie, iż oskarżony zachował się w sposób wskazany powyższej, a przeprowadzony dowód z opinii biegłego pozwolił na wykazanie związku przyczynowo skutkowego między zachowaniem oskarżonego, a doznany przez pokrzywdzonego urazem tj. złamaniem kości nosa. Pozwolił też na wykluczenie prawdziwości wersji przedstawianej przez obrońcę oskarżonego a wskazującej, iż do złamania mogło dojść w innych okolicznościach.

Zaznaczyć należy, iż zachowanie oskarżonego obiektywnie naruszało wynikającą z naszej wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka.

Podkreślić też należy, iż w wypadku skutku stanowiącego znamię przestępstwa opisanego w art. 157 § 1 k.k. ma być nim naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k. oraz trwający dłużej niż 7 dni. Nie bez znaczenia dla interpretacji zaistnienia tego skutku jest przyjęte powszechnie określenie tego przestępstwa jako spowodowania "średniego" uszkodzenia ciała (średniego uszczerbku na zdrowiu). Nie chodzi tu więc wyłącznie o czas trwania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, ale i o to, że naruszenie takie lub rozstrój muszą mieć charakter istotny, w każdym razie w sposób znaczący utrudniać prawidłowe funkcjonowanie narządów.

W sprawie powyższej skutek w postaci naruszenia czynności narządu ciała jakim jest głowa dotyczył nosa, co nie inaczej jak właśnie w sposób znaczący utrudniło pokrzywdzonemu jego funkcjonowanie.

Przestępstwo określone w art. 157 § 1 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym. Podobnie, jak to ma miejsce w wypadku przestępstwa opisanego w art. 156 § 1 k.k., konieczne jest też sięgnięcie do konstrukcji zamiaru ogólnego. Sprawca nie musi uświadamiać sobie i np. chcieć, aby powodowany przez niego uszczerbek na zdrowiu trwał dłużej niż 7 dni albo nie dłużej niż 7 dni. Wystarczy, dla przyjęcia realizacji znamion typu określonego w art. 157 § 1, że sprawca chciał albo przewidując możliwość na to się godził, że spowodowany uszczerbek na zdrowiu nie będzie lekki.

W sprawie powyższej – oceniając kompleksowo zachowanie oskarżonego – uzasadnionym stało się przyjęcie, iż działał on w zamiarze wynikowym. Mając bowiem świadomość siły z jaką zadawany był cios głową a potem rękami, okolicy ciała w jaką był skierowany (głowa) przewidywał on, iż efektem jego działania mogą być obrażenia ciała nie będące lekkimi i godził się na to.

W sprawie nie zaistniały okoliczności wyłączające bezprawność zarzucanego oskarżonemu czynu.

Mając na uwadze charakter dobra prawnego podlegającego ochronie z mocy art. 157 § 1 k.k. tj. jest zdrowie człowieka, rozumiane jako prawidłowość procesów fizjologicznych i związana z tym wydolność człowieka do wypełniania jego funkcji społecznych. Mając też na względzie rozmiar szkody wyrządzonej i sposób działania oskarżonego należało przyjąć, iż stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu był wyższy od znikomego.

W sprawie nie zaistniały okoliczności wyłączające winę, dlatego też należało przyjąć, iż oskarżony w sposób świadomie postąpił wbrew normie prawnej zawartej w art. 157 § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. zagrożone jest karą od 3 miesięcy do lat 5. Mając na uwadze okoliczności ustalone w sprawie – m.in. to, iż zachowanie oskarżonego było wywołane narastającym pomiędzy stronami konfliktem o którym sam pokrzywdzony wiedział i miał rzeczywisty wpływ na jego przebieg i rozwój - Sąd uznał, iż kara grzywny (100 stawek dziennych po 20zł każda stawka) wymierzona przy zastosowaniu art. 37a k.k. będzie wystarczająca dla odniesienia stawianych karze celów z zakresu prewencji indywidualnej.

Nie zasługuje bowiem na zrozumienie i akceptację samowolne działanie naruszające czyjeś zdrowie a zmierzające do skłonienia danej osoby do działań lub zaniechań zgodnych z wolą naruszającego. Uwzględniając jednak to, że oskarżony nie był wcześniej karany a w swym działaniu myślał, że w ten sposób chroni bezpieczeństwo własnej rodziny – w opinii sądu kara pozbawienia wolności byłaby zbyt surową.

W opinii sądu w sprawie nie zachodziły okoliczności opisane w art. 25§1k.k. lub 26§1k.k. W zaistniałej sytuacji oskarżony, widząc jak po przecięciu kabla pokrzywdzony zmierza do garażu, czując się w jakikolwiek sposób zagrożony poprzez fakt, iż nie znał dalszych zamiarów pokrzywdzonego mógł wrócić do mieszkania. Obserwować sytuację i ewentualnie wezwać policję.

Działając w oparciu o treść art. 46§2k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz J. C. nawiązkę w kwocie 3.000zł (trzy tysiące złotych). Kwota ta została ustalona przy uwzględnieniu rodzaju i rozmiaru doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń tj złamanie nosa. Pokrzywdzony nie przedłożył żadnych dokumentów potwierdzających wydatki jakie poniósł w związku z koniecznością leczenia doznanych obrażeń zaraz po zdarzeniu. Nie uprawdopodobnił też w żaden sposób powstanie ewentualnych strat finansowych mających bezpośredni związek z wydarzeniem. Tym samym za nieuzasadnione sąd uznał przyznanie pokrzywdzonemu zadośćuczynienia w kwocie 5000zł o co wnosił.

Działając w oparciu o treść art. na podstawie art. 627 k.p.k. sąd zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwotę 852zł (osiemset pięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu poniesionych przez niego wydatków na ustanowienie pełnomocnika. Wnosząc o przyznanie kosztów pełnomocnik pokrzywdzonego wskazał jedynie, iż jest to kwota 3000zł. Wskazana kwota i jej poniesienie przez pokrzywdzonego nie zostało w żaden sposób udokumentowane. Wyliczenie dokonane na podstawie obowiązujących przepisów wskazuje zaś, iż jest to kwota przekraczająca wartości minimalne.

Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonego – jako skazanego w sprawie z oskarżenia publicznego - na rzecz skarbu państwa koszty sądowe w tym wymierzył mu opłatę w kwocie 200zł (dwieście złotych).